

THE LIGHT OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series III Lecture #10

**THE FASTS OF TEVES
AND THE FOUNDING OF CHRISTIANITY**

I. The Fasts of Teves

A.

(1) ויהי דבר ד' אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר. בן אדם כתב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים. (יחזקאל כד:א,ב)

Again in the ninth year, in the tenth month, in the tenth day of the month, the words of the L-rd came unto me saying, "Son of man, write thee the name of the day, even of this same day; the king of Babylon set himself against Jerusalem this same day." **Ezekiel 24:1,2**

(2) חייבים להתענות בתשעה באב ובי"ז בתמוז ובג' בתשרי ובעשרה בטבת, מפני דברים הרעים שאירעו בהם. שולחן ערוך אורח חיים סימן תקמ"ט

One is required to fast on the nine of Av, the seventeenth of Tamuz, the third of Tishrei, and the tenth of Teves because of the terrible events that occurred on those dates.
Shulchan Aruch Orach Chaim 549

B.

אלו הימים שאירעו בהם צרות לאבותינו וראוי להתענות בהם . . . בשמונה בטבת נכתבה התורה יונית בימי תלמי המלך והיה חשך בעולם שלשה ימים; ובט' בו לא נודע איזו היא הצרה שאירע בו; שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפ"א-ב

These are the days that terrible events occurred to our forefathers and it is fit to fast on these days. . . . On the eighth of Teves the Torah was written in Greek by king Ptolmey [of Egypt] and there was darkness in the world for three days. The ninth of Teves was declared a fast day. It is not known, however, what tragedy occurred then. **Shulchan Aruch Orach Chaim 580:2. Megillas Taanis.**

II. Targum

A.

א"ר איקא בר אבין אמר רב חננאל אמר רב, מ"ד: (נחמיה ח) ויקראו בספר תורת האלקים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא. ויקראו בספר תורת האלקים – זה מקרא, מפורש – זה תרגום, ושום שכל – אלו הפסוקים, ויבינו במקרא – זה פיסוק טעמים, ואמרי לה: אלו המסורות. מסכת נדרים דף לז:

Rav Ika bar Avin said that Rav Chananel said in the name of Rav the following: What is meant by the verse "And they read (under the auspices of Ezra) in the Torah of Hashem clearly, and gave the sense, and caused them to understand the reading" (Nehemia 8:8)? (He answered that the word) "**clearly**" refers to **Targum (the Aramaic translation)** , and (the term) "gave the sense" refers to sentence structure, and (the term) "caused them to understand the reading" refers to the cantillation: there are those that say that it refers to the exact spellings. **Nedarim 37b**

B.

ואמר רבי ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא: תרגום של תורה – אונקלוס הגר אמרו מפי רבי אליעזר ורבי יהושע. ותרגום של תורה אונקלוס הגר אמרו? והא אמר רב איקא בר אבין אמר רב חננאל אמר רב . . . שכחום וחזרו ויסדום. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ג עמוד א

Rav Yermiah and some say Rabbi Chiah bar Aba said the following: The Targum (the Aramaic translation of the Torah) was composed by Onkelus the convert under the auspices of Rabbi Eliezer and Rabbi Yehoshuah... An objection was raised that it was already extant at the time of Ezra. The Talmud answers that the original translation had not been faithfully preserved. Onkelus reconstructed the original. **Megillah 3a**

C.

(1) רבי ירמיה בשם רבי חייא בר בא תירגם עקילס הגר התורה לפני רבי אליעזר ולפני רבי יהושע וקילסו אותו ואמרו לו יפיפית מבני אדם. תלמוד ירושלמי מסכת מגילה פרק א ה"ט

Rabbi Yermiah said in the name of Rabbi Chia Bar Bo that Aqillas the convert translated ("**Tirgam**") the Torah (**into Greek**) in the presence of Rabbi Eliezer and Rabbi Yehoshuah and they praised it. They said to him that it was a fulfillment of the verse, "You are (referring to the Greek translation) more beautiful than the rest of (the works of) humanity." **Talmud Yerushalmi Megillah 1:9**

(2) אמר רבי תנחומא תירגם עקילס הדר הידור אילן שהוא גדל על פני המים. תלמוד ירושלמי סוכה ג:ה

Rabbi Tanchum stated that Aqillas translated ("**Tirgam**") the word "hadar" (referring to Esrog) as "hydra" (Greek for water) meaning the fruit of the tree that grows on the face of the water (it needs much irrigation). **Talmud Yerushalmi Sucah 3:5**

III. Translations and Substitutions

A.

(1) משנה. אין בין ספרים לתפלין ומזוזות אלא שהספרים נכתבין בכל לשון, ותפלין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית. רבן שמעון בן גמליאל אומר: אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יוונית. מגילה דף ה:

The only difference between "Seforim" (parchment scrolls of Tanach) and "Mezuzos" and "Tefilin" is that Seforim can be written in any language and Mezuzos and Tefilin can only be written in "Ashuris" (Hebrew language and script). **Raban Shimon ben Gamliel stated that the only alternate language that was allowed for Seforim was Greek.**

Megillah 8b

2) רבן שמעון בן גמליאל אומר אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית. אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: הלכה כרבן שמעון בן גמליאל. ואמר רבי יוחנן: מאי טעמא דרבן שמעון בן גמליאל – אמר קרא (בראשית ט') יפת אלקים ליפת וישכן באהלי שם – דבריו של יפת יהיו באהלי שם. – ואימא גומר ומגוג? אמר רבי חייא בר אבא: היינו טעמא דכתיב יפת אלקים ליפת – יפיותו של יפת יהא באהלי שם. מגילה דף ט:

Rabbi Abahu said in the name of Rabbi Yochanan that the final Halachic ruling is like Rabban Shimon ben Gamliel. What is the reasoning of Rabban Shimon ben Gamliel? It is based on the verse, "G-d will expand Yefes (ancestor of the Greeks) and he will dwell in the tents of Shem (ancestor of the Jews)" Braishis 9:27. It means that the words (language) of Yefes shall be in the tents of Shem (Bais Haknesses). The question is asked: How do we know that the verse refers to the Greeks? Perhaps it refers to other descendants of Yefes, for instance Gomer or Magog? Rabbi Chia bar Aba replied that the word "Yaft" meaning "expand" also means "beauty". **Therefore the verse also implies that the most beautiful product of Yefes (the Greek language) shall dwell in Shem's tents. Megillah 9b**

B.

תני רבן שמעון בן גמליאל אומר אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית בדקו ומצאו שאין התורה יכולה להיתרגם כל צורכה אלא יונית. תלמוד ירושלמי מסכת מגילה פרק א ה"ט

We learned in a Braisah that Rabban Shimon ben Gamliel said that only Greek was allowed as an alternative to the original language. After investigation it was discovered that **only in Greek could the Torah be adequately translated . Talmud Yerushalmi Megillah 1:9**

IV. The Days of Darkness

A.

מעשה בחמשה זקנים שכתבו לתלמי המלך את התורה יונית, והיה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל, שלא היתה התורה יכולה להתרגם כל צרכה. מסכת סופרים א: ז

There was an incident with five scholars who translated the Torah into Greek for Ptolmey the King (of Egypt). That day was considered as troublesome for the Jews as the day that the Golden Calf was made because the Torah cannot be adequately translated. Maseches Soferim 1:7

B.

שוב מעשה בתלמי המלך, שכינס שבעים ושנים זקנים, והושיבם בשבעים ושנים בתים, ולא גלה להם על מה כינסם, נכנס אחר כל אחד ואחד מהם, אמר להם, כתבו לי תורת משה רבכם, נתן המקום עצה בלב כל אחד ואחד, והסכימה דעתן לדעת אחת, וכתבו לו תורה בפני עצמה, ושלשה עשר דבר שינו בה, אלקים ברא בראשית, ויאמר אלקים אעשה אדם בצלם ובדמות, ויכל בשרי וישבת בשביעי, זכר ונקבה בראו, הבה ארדה ואבלה שם, ותצחק שרה בקרוביה לאמור, כי באפם הרגו שור וברצונם עקרו אבוס, ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכיבם על נושאי אדם, ומושב בני ישראל אשר ישבו בארץ מצרים ובארץ כנען שלשים שנה וארבע מאות שנה, את צעירת הרגלים, לא חמד אחד מהם נשאתי, אשר חלק ד' אלקיך אותם להאיר לכל העמים תחת כל השמים, ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי לעבדם, את צעירת הרגלים. מסכת סופרים פרק א הלכה ז

There was a further incident with Ptolmey King [of Egypt] who gathered 72 scholars and placed them in 72 different houses but did not reveal to them his purpose. He entered each one's house separately and said: " **Translate for me** the Torah of Moshe your teacher." Hashem gave wisdom into the heart of each of them and they all independently agreed to translate it in the same manner. They made, however, the following **thirteen changes**:

- 1) **G-d created in the beginning** (instead of **In the beginning G-d created**). **Beraishis 1:1**
- 2) And G-d said **I** will make man (instead of: **Let us** make man). **Beraishis 1:26**
- 3) And He **finished on the sixth day** and He rested on the seventh (instead of: He **finished on the seventh day** and He rested on the seventh). **Beraishis 2:2**
- 4) Male and female did He create **him** (instead of: Male and female did he create **them**). **Beraishis 5:2**
- 5) Let **Me** go down and confuse their language (instead of: Let **us** go down and confuse their language). **Beraishis 11:7**
- 6) And Sarah laughed **amongst her near ones** (relatives) (instead of: **Sarah laughed to herself**). **Beraishis 18:12**
- 7) In their anger **they killed oxen** and by their free will they uprooted troughs (instead of: in their anger **they killed men** and with their free will they uprooted oxen). **Beraishis 49:6**
- 8) And Moshe took his wife and children and set them upon a **transporter of people** (instead of: And Moshe took his wife and children and set them upon a **donkey**). **Shemos 4:20**
- 9) And the sojourning of the children of Israel who dwelt **in Egypt and other lands** was 430 years instead of: (And the sojourning of the children of Israel who dwelt **in Egypt** was 430 years). **Shemos 12:40**

- 10) And he sent the **nobility** (instead of: he sent the **young men** . **Shemos 24:5**)
- 11) Not one **desirous object** (instead of: Not one **donkey**) **Bamidbar 16:15**
- 12) (The stars) which Hashem has **apportioned to give light** to all the nations (instead of: which Hashem has **apportioned** to all the nations). **Devorim 4:19**

And they will go and serve other gods and worship them or the sun or moon or any of the hosts of the heavens which **I have not commanded them to worship** (instead of: **I have not commanded**). **Devorim 17:3**

- 13) **The short legged animal** (instead of **the hare**). **Vayikra 11:6**

Maseches Sofrim 1:8, Megilla 9a

V. Translators and Impostors

A.

כתב לך את הדברים האלה, הה"ד (הושע ח) אכתוב לו רובי תורתי כמו זר נחשבו, בשעה שנגלה הקב"ה בסיני ליתן תורה לישראל אמרה למשה על הסדר מקרא ומשנה תלמוד ואגדה, שנאמר (שמות כ) וידבר אלקים את כל הדברים האלה, אפילו מה שהתלמיד שואל לרב אמר הקב"ה למשה באותה שעה, מאחר שלמדה מפי הקב"ה אמר לו למדה לישראל, אמר לפניו רבש"ע אכתוב אותה להם, אמר לו איני מבקש ליתנה להם בכתב, מפני שגלוי לפני שעובדי כוכבים עתידים לשלוט בהם וליטול אותה מהם ויהיו בזוים בעובדי כוכבים אלא המקרא אני נותן להם במכתב, והמשנה והתלמוד והאגדה אני נותן להם על פה, שאם יבואו עובדי כוכבים וישתעבדו בהם יהיו מובדלים מהם, אמר לנביא אם אכתוב לו רובי תורתי כמו זר נחשבו, ומה אני עושה להם נותן את המקרא בכתב והמשנה והתלמוד והאגדה בעל פה, כתב זה המקרא, כי על פי הדברים האלה זו המשנה והתלמוד שהם מבדילים בין ישראל לבין העובדי כוכבים. שמות רבה פרשה מז:א

"Write down **these** words" (Shmos 34:27). This refers to the verse, "Were I to write down the bulk of my Torah you would be (eventually) considered as a stranger." (Hoshea 8:12) At the time that Hashem revealed Himself to Moshe at Sinai to give the Torah to the Jews, He taught it in order: Scripture, Mishna, Talmud, and Agadah, as it is stated, "Hashem said **all** these things".(Shmos 20:1) Even that which a student asks of his teacher did Hashem teach Moshe at that time. After He taught it to Moshe He told him, "Go teach it to the Jews". Moshe said to Hashem, "Let me write (all of) it down for them". **Hashem replied, "I don't want to give it to them in writing because I know that eventually the non-Jews will dominate them and take the Torah away from them and the Jews will become despised by them. Only the Scripture will I give in writing but Mishna, Talmud, and Agada will be kept in an oral form. If the non-Jews come and subjugate them, the Oral Law will act as a separation."**

Therefore the Prophet said, "Were I to write down the bulk of the Torah you would be considered as strangers." What did I do for them? I gave them the Scripture in writing but the Mishna, Talmud, and Agada I give them orally. "Write these words" (Shemos 34:27)

refers to Scripture. "Because according to (the verbal interpretation of) these words did I make a covenant" (ibid) refers to the Mishna and Talmud that create a separation between the other nations and the Jews. **Midrash Shemos Rabbah 47:1**

B.

ולזבח השלמים בקר שנים שנתן הקב"ה לישראל שתי תורות תורה שבכתב ותורה שבעל פה נתן להם תורה שבכתב שיש בה תרי"ג מצות כדי למלאם מצות ולזכותם שנאמר (ישעיהו מב) ד' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר נתן להם תורה שבעל פה להיות מצויינין בה משאר האומות שעל כך לא נתנה בכתב כדי שלא יזיפוה ישמעאלים כשם שעשו תורה שבכתב ויאמרו שהם ישראל ועל זה אמר הכתוב (הושע ח) אכתוב לו רובי תורתי כמו זר נחשבו אמר הקב"ה אם אכתוב לישראל רובי תורתי זה המשנה שהיא גדולה מן המקרא כמו זר נחשבו. במדבר רבה פרשה יד:

"And a peace offering consisting of two bullocks" (Bamidbar 7:17) alludes to the fact that Hashem gave two Torahs to the Jews: a written Torah and an oral Torah. He gave them a written Torah that contains in it the 613 Mitzvos in order to fill them with Mitzvos and to bestow upon them merit as it is written "Hashem is desirous for his righteousness' sake to magnify the Torah and make it glorious" (Yeshiah 42:21). **He gave them an oral law to make them stand out from amongst the nations. For that reason he did not give the Talmud in writing so that the nations would not be able to tamper with it as they did with Scripture and make the claim that they are the true Israelites.**

Regarding this is it written, "Were I to write down the bulk of my Torah they would be considered as strangers." Hashem said, "If I were to write for the Jews the bulk of my Torah (referring to the Mishna which is greater in length), then the Jews would be considered as strangers." **Midrash Bamidbar Rabbah 14:10**

VI. The Mysterious Day of Mourning

A.

ובט' בו לא נודע איזו היא הצרה שאירע בו. שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפ"א-ב

The ninth of Teves was declared a fast day. It is not known, however, what tragedy occurred then. **Shulchan Aruch Orach Chaim 580:2. Megillas Taanis.**

B.

זועמתי בתשעה בו בכלמה וחפר, חשך מעלי מעיל הוד וצפר, טרוף טורף בו הנותן אמרי שפר, הוא עזרא הסופר. סליחות לעשרה בטבת

I was reproached on the ninth (of Teves) with humiliation and shame. Removed from me was the cloak of majesty and crown. On this day was torn away the giver of beautiful expression, Ezra the Scribe. **Selichos liturgy for the Tenth of Teves.**

VII. The Secret Saint - The Secret Spy

A.

ויהי אחרי הדברים האלה ויגדל מריבה בין הנוצרים ובין היהודים, כי כאשר ראה נוצרי את יהודי הרג אותו והצרה היתה הולכת ותוקפת עד שלשים שנה. ויתאספו הנוצרים לאלפים ולרבבות, וימנעו את ישראל מלעלות לרגל והיתה צרה גדולה בישראל כיום שנעשה בו העגל ולא היו יודעים מה לעשות. אך אמונתם מתחזקת והולכת ויצאו שנים עשר אנשים ויתהלכו בשנים עשר מלכיות ויתנבאו בתוך המחנה נביאותיהם, ויטעו ישראל אחריהם, והם היו אנשי שם ויחזקו את אמונת ישו כי אמרו שהם שלוחיו ויתלקטו אחריהם עם רב מבני ישראל. ויראו החכמים את הדבר הרע הזה וירע להם מאד ויאמר איש אל רעהו אוי לנו כי חטאנו שבימינו נהיתה הרעה הזאת בישראל אשר לא שמעו אנחנו ואבותינו, ויצר להם מאד וישבו ויבכו וישאו עיניהם אל השמים ויאמרו אנא ד' אלקי השמים תן לנו עצה מה לעשות כי אנחנו לא נדע מה לעשות ועליך עינינו כי נשפך דם נקי בקרב עמך ישראל על אדות אותה האיש. עד מתי יהיה זה לנו למוקש שתחזק יד הנוצרים עלינו והורגים אותנו כמה וכמה, ואנחנו נשארים מעט. ובעון מוקשי עמך בית ישראל נעשה זאת ואתה למען שמך תן לנו עצה מה לעשות להיות נבדלים מעדת הנוצרים. ויהי ככלותם לדבר ויקם זקן אחד מן הזקנים וישמו שמעון כיפא והיה משתמש בבת קול, ויאמר להם שמעוני אחי ועמי, אם טוב בעיניכם דברי אבדיל את האנשים האלה מעדת בני ישראל ולא יהיה להם חלק ונחלה בקרב ישראל, אך אם תקבלו עליכם את העון. ויענו כלם ויאמרו נקבל עלינו העון אך כאשר דברת עשה. וילך שמעון כיפא בתוך ההיכל ויכתוב את השם הגדול ויקרע בשרו וישם הכתב בתוכו ויצא מן המקדש ויוציא את הכתב וילמוד את השם, וילך אל עיר מטרופוליין של הנוצרים ויצעק בקול גדול ויאמר כל מי שיאמין בישו יבא אלי כי אני שלוחו, ויאמרו לו תן לנו אות ומופת, ויאמר להם מה אות אתם מבקשים ממני, ויאמרו האותות אשר עשה ישו בחייו עשה לנו גם אתה. ויאמר הביאו לי מצורע, ויביאו לו, וישם ידיו עליו והנה נרפא. ויאמר להם עוד הביאו לי מת אחד, ויביאו לפניו, וישם ידו עליו ויחי ויעמוד על רגליו. ויראו האנשים האלה ויפלו לפניו ארצה ויאמרו לו באמת אתה שלוחו של ישו כי הוא עשה לנו כך בחייו. ויאמר להם שמעון כיפא אני שלוחו של ישו והוא צוה עלי ללכת אליכם. השבעו לי אם תעשו ככל אשר אני מצוה אתכם, ויענו כלם ויאמרו כל אשר תצונו נעשה. ויאמר להם שמעון כיפא דעו כי ישו היה שונא לישראל ותורתם כמו שניבא ישעיה חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי, ועוד דעו לכם שאינו חפץ בישראל כמו שניבא הושע כי אתם לא עמי, ואף שיש בידו לעקור אותם מן העולם ברגע אחד מכל מקום אינו רוצה ללכותם, אך הוא רוצה להניח אותם כדי שיהיה תלייתו וסקילתו לזכרון לדורי דורות. ורוב ענוי הגדול שהיה סובל כל היסורים כדי לפדות אתכם מן הגיהנם. ועתה הוא מזהירכם ומצוה לכם שלא תעשו עוד רעה לשום יהודי ואם יאמר יהודי לנוצרי לך עמי פרסה ילך עמו שתי פרסאות, ואם יכנו יהודי על הלחי השמאל יטה לו גם הלחי הימין כדי שיאכלו שכרם בעוה"ז ובעולם הבא יהיו נדונים בגיהנם, ואם תעשו כך תזכו לשבת עמו במחיצתו, והנה הוא מצוה עליכם שלא תחוגו את חג המצות אך תחוגו את יום מיתתו, ובמקום חג השבועות תחוגו ארבעים יום משנסקל ועלה לרקיע אח"כ, ובמקום חג הסוכות תחוגו יום לידתו וביום השמיני ללידתו תחוגו היום אשר נמול בו. ויענו כלם ויאמרו כל אשר דברת נעשה אך אם תשאיר אצלנו, ויאמר אנכי יושב ביניכם אם תעשו לי כאשר צוה עלי לבלתי לאכול שום מאכל רק לחם צר ומים לחץ, ועליכם לבנות לי מגדל בתוך העיר ואשב בו עד יום מותי. ויאמרו כדברך כן נעשה, ויבנו לו מגדל ויהי לו המגדל

לדירה ויתנו לו חק דבר יום ביומו עד יום מותו לחם ומים וישב בתוכו, ויעבוד את אלקי אבותינו אברהם יצחק ויעקב ויעש פיוטים לרוב מאד וישלחם בכל גבול ישראל למען יהיה לו לזכרון בכל דור ודור, וכל פיוטיו אשר עשה שלח לרבותיו. וישב שמעון בתוך המגדל שש שנים וימת ויצו לקבור אותו במגדל ויעשו כן. אחר כך בנו עליו בנין מפואר ועדיין מגדל זה ברומי וקורין אותו פיטר והוא שם של אבן, שישב שם על האבן עד יום מותו.
מדרש שמעון הכיפא (א) – אוצר המדרשים

B.

וזה היה הפאפ"א הראשון שהיה בעולם שהיונים קראוהו קלויאור"י, וכל מה שהיה עושה היה במרמה גדולה, שלא לאכול מאכלם נבלות וטרפות ושלא להשתחוות לצלמיהם. וישב שם במגדל לבדו ותקן הרבה דברים, והגוים קבלוהו עליהם בחרם, ובאותו הזמן עצמו שישב שם עשה פזמונים גדולים לישראל וכלם קיימים בשמו מזה הענין. וכתב דעו בית ישראל המאמינים בד' ובתורתו התמימה כי היא תורת אמת וישראל נקראים נחלתו, אני שמעון כיפא הסובל באהבתו כל הצרות רעות ורבות, כי אני יודע האמת והשקר, הנה תקבלו ממני הפיוטים שעשיתי כדי שימחול ד' לי ולכם, כי כל מה שעשיתי עשיתי בשביל שלומכם ולישועתכם. וקבלו הכתב בשמחת לבכם ושלחוהו לריש גלותא, והראו הפיוטים לראשי ישיבות ולסנהדרין, וכלם אמרו שהם טובים ונעימים ושהם ראויים שיאמרו החזנים בתפלותיהם ועוד עד היום נוהגים לאמרם כל שבת ושבת. וזה שמעון כיפא הוא מה שקורין הגוים סט' פיטרא. מדרש שמעון הכיפא (ב) – אוצר המדרשים

C.

וילך ר"ש כיפא עם הנוצרים והתראה לפניהם כאילו הודבק באמונתם מאד מאד, ובכל יום ויום הוא מחזיק באמונתם הכוזבת וידים הרפות באמונה יחזיק וברכים כושלות יאמץ ויזרזם ויזהירם על התורה ועל העבודה החדשה אשר נתן להם יוחנן ואבא שאול (פאולוס) וזההירם שיתרחקו מעדת ישראל מרחק רב ושלא יבואו לבתי כנסיות ומדרשות, ושלא ימנעו את ישראל מעבודתם, ואמר להם, כי בזה אתם מורידים אותם לבאר שחת כי מאוס בעיני ישו תורת משה ועבודתו זר מעשהו. והנוצרים שמעו לכל פקודתו כי האמינו בו מאד והיה נראה בעיניהם למאמין גדול באמונתם יותר מכל המאמינים באמונה הכוזבת. . . . ור"ש בהיותו סגור ומסוגר במגדל הסלע היה עובד ד' בכל נפשו וחבר כמה פיוטים ויוצרות וקרובין ואופנים וזולתות על כל השנה כמו שעשה הקליר. גם קצת פיוטי ר"ה חובר במגדל הסלע וישלחם ע"י איש עתי נאמן ביתו, ובטח בו למסרם ביד חכמי ישראל בבבל שיתפללו החזנים אותם הפיוטים, וחכמים מסרו אותן הפיוטים לר' נתן הבבלי שהיה ראש אב לכל הגולה ומשם נפוצו בכל תפוצות ישראל ונתקבלו בכבוד, וישימו לחזק לישראל להתפלל בכל הגולה ע"פ אלה הפיוטים והם יגינו ויליצו בעד המחבר ע"ה. מדרש שמעון הכיפא (ג) – אוצר המדרשים

D.

נשמת כל חי הוא ברכת השיר ששנינו בערבי פסחים (ק"ח). ויש אומרים על שמעון פטר [חמור] שהוא יסד אותה תפלה כשהיה יושב על הסלע. וחס ושלום שלא תהא זאת לישראל, וכל האומר דבר זה כשיבנה בית המקדש יביא חטאת שמינה. מחזור ויטרי סדר ליל פסח לרש"י

י"א ששמעון בן שטח יסד את נשמת ורמז שמו בו למפרע דהיינו ש' שוכן עד, מ' מי ידמה לך, ע' עד הנה עזרונו, ו' ואלו פיננו, נ' נשמת. פירוש הובא בפירוש תקון תפילה על הסידור

E.

כל ספרי טעותם יוחנן, פאולוס, פיטרוס והם יהודים היו . . . הם שנו ועמקו . . . ועשו להם הבל לחשבם בפני עצמם ולסלקם מעל ישראל ולא שכפרו כי לטובתן של ישראל נתכוננו אלא מפני שראו ישראל בצער ובדוחק מתרמיתי ישו עשו עצמם כאלו הם עמו בקדישות וצוו עליהם הכל כמפורש בספור תליית ישו. רש"י שבע"י הראשון ע"ז י.

VIII. Future Tragedies

ומימי רבותינו ז"ל הקדמונים שכתבו מגלת תענית וגזרו תענית בט' בטבת ולא ידענו על מה הוא ומכאן ידענו שכווננו ברוח הקדש ליום זה. ספר קבלה לראב"ד

[There is a mystery that dates] from the time of our early Rabbis of blessed memory who wrote the Megilas Taanis and decreed a fast day for the ninth of Teves. The reason for the fast day is unknown. From this incident, [that R. Yehosef, the son of Rav Shmuel HaNagid, was killed on that day,] we now know [that due to the Holy Spirit within them] they had this in mind. **Raavad-Sefer HaKabalah**